

Promocja albumu „Wojciech Korfanty 1873–1939” – 4 lutego 2019

Autorami publikacji są historycy Oddziałowego Biura Badań Historycznych IPN w Katowicach

4 lutego 2019 r. w Przystanku Historia – Centrum Edukacyjnym IPN im. Henryka Sławika w Katowicach, przy ul. św. Jana 10 odbyła się promocja albumu dr. hab. Grzegorza Bębniaka, dr. Sebastiana Rosenbauma i dr. Mirosława Węckiego „[Wojciech Korfanty 1873–1939](#)”.

Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Ignacy Jan Paderewski, Wincenty Witos, Wojciech Korfanty oraz Ignacy Daszyński – to sylwetki, które na zawsze wpisały się do księgi polskich dziejów. W ramach obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości Instytut Pamięci Narodowej pragnął na trwałe uhonorować twórców naszej państwowości. Instytut wydał albumy o postaciach, dzięki którym po 123 latach niewoli polski naród wybił się na niepodległość i zbudował wymarzone państwo.

Reprezentowali różne nurty polityczne i warstwy społeczne. Urodzili się pod różnymi zaborami. Mimo to w odpowiedniej chwili potrafili współdziałać wokół jednego, nadrzędnego hasła: niepodległości. Nie oznaczało to, że we wszystkim byli zgodni. Pozostali wierni własnym poglądom, ale wykorzystując sprzyjające warunki zewnętrzne, poprowadzili Polaków ku zwycięstwu i wolności.

Wojciech Korfanty (1873–1939) to najważniejszy przedstawiciel polskiego

ruchu narodowego z Górnego Śląska. Przeciwstawiał się germanizacyjnej polityce władz niemieckich wobec ludności polskiej, walczył o polepszenie sytuacji niższych warstw społecznych. Występował na forum parlamentarnym i na wiecach, był czynny jako dziennikarz i wydawca prasowy, stworzył gazety „Polak” i „Górnoślązak”. W listopadzie 1918 r. został członkiem Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, kierował jej wydziałem wojskowym w czasie powstania wielkopolskiego. Gdy w traktacie wersalskim zapisano, że los Górnego Śląska ma zostać rozstrzygnięty w plebiscycie, stanął na czele Polskiego Komisariatu Plebiscytowego i kierował jego akcją propagandową. W maju 1921 r. wywołał III powstanie śląskie i został jego dyktatorem, odnosząc sukcesy militarne i polityczne. Wskutek oporu Józefa Piłsudskiego nie objął stanowiska premiera, pozostał jednak wiodącym politykiem w województwie śląskim. Był jednym z twórców i liderów polskiej chadecji, wydawcą i publicystą dziennika „Polonia”. Po zamachu majowym 1926 r. przeciwstawił się sanacji, za co spotkały go szykany, m.in. uwięzienie w Brześciu. W 1938 r. wyemigrował do Czechosłowacji. Powrócił do Polski w kwietniu 1939 r. i został aresztowany. Zmarł tuż po zwolnieniu z więzienia. Na Górnym Śląsku był legendą już za życia. Dziś jego pomnik uświetnia jeden z centralnych placów Katowic.

[Prezentacja wydawnictw Instytutu Pamięci Narodowej poświęconych sześciu Ojcom Niepodległości w Warszawie.](#)

[Polecamy audycję Polskiego Radia z udziałem autorów albumu](#)

Serdecznie zapraszamy!

